

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.

Šibenik, Stjepana Radića 6/II
Tel: +385 22 / 331 878, 310 696; Fax: +385 22 / 310 695
e-mail: ivan.rude@drustvo-rude.hr
OIB: 51746791608

Odvjetnici u Društvu:
Ivan Rude
Josip Jurlina
Daniela Rude

DUŽNIK: Imovina dužnika pojedinca Mirko Rapić,
Plano, Put Sv. Marte 18., vlasnika
R.L.E. obrt za popravak i preinake
metalnih brodova vl. Mirko Rapić
Drniš Krš 2, OIB: 748456995382

Trgovački sud u Zadru
St-259/21

PODNEŠAK DUŽNIKA

očitovanje na dopunu izvještaja privremene stečajne upraviteljice Ivanke Bosotine od 28. 12. 2021. g. , te na podneske predlagateljice od dana 29. 12. 2021.g. i od dana 5. siječnja 2022. godine

Dužnik prije svega ističe kako se protivi kao nedozvoljenoj bilo kakvoj preinaci prijedloga predlagateljice, posebno u odnosu na isprave na kojima temelji svoju tražbinu, budući predlagateljica nakon gotovo 7 godina u spis dostavlja isprave na kojima sad po drugoj osnovi temelji svoju tražbinu dakle praktički nakon 7 godina mijenja svoj zahtjev (u odnosu i na osnov i na visinu i na vrstu tražbine). Dužnik predlaže se da sud odbije preinaku, te odbije kao dokaz izvesti svu tu naknadno dostavljenu dokumentaciju, te odbaci podredno odbije prijedlog predlagateljice.

Dužnik ujedno u odnosu na taj novi prijedlog, osnov, visinu i vrstu također ističe prigovor zastare.

Predlagateljica ako smatra da da njezin zahtjev temeljem tih novih osnova i dokumentacije osnovan (a nije, o čemu više u nastavku ovog podneska) uvijek može pokrenuti novi prijedlog.

Nadalje, Dužnik se ovim podneskom ujedno i očituje na dopunu izvještaja privremena stečajne upraviteljice Ivanke Bosotine od 28. 12. 2021. g. , te na podneske predlagateljice od dana 29. 12. 2021.g. i od dana 5. siječnja 2022. godine, i to u odnosu na svaki pojedini podnesak kako slijedi:

a) U odnosu na dopunu izvještaja privremena stečajne upraviteljice Ivanke Bosotine od 28. 12. 2021. g. Dužnik se očituje kako slijedi:

1. Nije točno da je VTS HR u svojoj odluci Pž-758/2021 od 07. travnja 2020.g. izrazio svoj stav, već je u istoj odluci taj sud utvrdio povrede u postupku te jasno naložio prvostupanjskom sudu što isti ima u ponovljenom postupku učiniti, **a to je ispitati da li su tražbine koje sadržane u prijedlogu predlagateljice od 13. 07. 2015.g. vjerojatne**, a koje su u prijedlogu od 13. 07. 2015.g. pobrojane od 1. do 24. a koje se temelje na određenim ispravama koje su sastavni dio prijedloga.
2. Privremena stečajna upraviteljica tijekom cjelokupnog trajanja postupka dosadašnjeg tjera Dužnika da dokazuje negativnu pretpostavku **a to je da traži od Dužnika da dokazuje kako on nije dužan** umjesto da predlagateljici objasni da je ona kao predlagateljica dužna dokazati da bi **tražbina koju predlagateljica potražuje od Dužnika u prijedlogu od 13. 07. 2015.g.** bila vjerojatna.
3. Nije točno da Dužnik u tijeku dosadašnjeg postupka iznosi samo svoje stavove, **već je dužnik tijekom dosadašnjeg postupka uvijek iznosio konkretne prigovore zašto tražbina predlagatelja koja je sadržana u prijedlogu od 13. 07. 2015.g. nije vjerojatna (a o kojim prigovorima se privremena stečajna upraviteljica a niti predlagateljica nisu dosada očitovali).**
4. Dužniku je nejasno kako to privremena stečajna upraviteljica zaključuje da se prijedlog predlagateljica sastoji u sudskom spisu na stranicama 1-366 kada se prijedlog predlagateljice sa svim prilogima sastoji od **15 stranica** (i to valjda prvih stranica sudskog spisa).

Dokaz: prijedlog predlagateljice od 13. 07. 2015.g.

5. U točki 3. predmetnog prijedloga predlagateljice od 13. 07. 2015.g. jasno stoji pa se citira:

“Nakon provedenog ovršnog postupka radi naplate poreznih dugova, temeljem odredbi Općeg poreznog zakona (“Narodne novine” br. 127/00) stečajni dužnik kao porezni obveznik ima na dan 23.06. 2015.god. dospjele a neizmirene obveze s osnova ... u iznosu od 45.351.433,18 kune”

nadalje se nabrajaju tražbine od 1. do 24., kao i isprave na kojima se iste tražbine temelje, **a te isprave su po pravnoj definiciji vjerodostojne isprave a ne ovršne isprave u smislu OPZ-a.**

Nadalje u točki 4. istog prijedloga od 13. 07. 2015.g. se navodi sljedeće:

”Dužnik, kao porezni obveznik, nije u mogućnosti izvršavati svoje porezne obveze, a na dan 23. lipnja 2015. godine, evidentirana je neprekidna blokada 1962 dana ... u iznosu od 66.536.221,83 kune”.

U odnosu na prijedlog stečajne upraviteljice za provedbu vještačenja, Dužnik ističe kako je u ovom postupku nužno odlučiti i raspraviti sve prigovore Dužnika, jer se oni odnose na pravna pitanja, prije svega na materijalno pravni prigovor zastare, jer ukoliko bi se isti ukazali kao osnovani (što

nesumnjivo jesu), tada ne bi bilo niti potrebe za bilo kakvim vještačenjem, jer bi se već tada prijedlog predlagateljice trebao odbiti kao neosnovan.

b) što se tiče podneska predlagatelja S-DO-19/2015 od 29. prosinca 2021.g. IŠ/IŠ Dužnik podnosi svoje očitovanje dolje kako slijedi:

Nije uopće sporno da člankom 140 OPZ-a (novog) i člankom 128 OPZ-a (starog) ista je stvar propisana (stavci su identični) a ona je sljedeća:

Ovršna i vjerodostojna isprava

Članak 140.

1. Ovrha se provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave.

(2) Ovršne isprave iz stavka 1. ovoga članka jesu:

1. rješenje o utvrđivanju poreza
2. obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza
3. jedinstvena ovršna isprava koja se koristi pri naplati stranih tražbina
4. druga isprava koja je posebnim zakonom određena kao ovršna isprava
5. upravni ugovor i porezna nagodba.

(3) Vjerodostojna isprava u smislu stavka 1. ovoga članka jest knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela.

7. Stoga Dužniku tek sada nije ništa jasno, što to predlagateljica a i temeljem čega ista od njega potražuje te ističe svoj sljedeći prigovor:

Naime nesporno je da je vjerodostojna isprava u smislu (članka 140. ili 128. stavak 3. OPZ-a) knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od strane ovlaštene osobe poreznog tijela.

Dok su ovršne isprave temeljem (članka 140. ili 128. stavak 2. točka 1.): rješenje o utvrđivanju poreza, (točka 2.) obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza., a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza (točka 3.) jedinstvena ovršna isprava koja se koristi pri naplati stranih tražbina (točka 4.) druga isprava koja je posebnim zakonom određena kao ovršna isprava (točka 5.) upravni ugovor i porezna nagodba.

Nadalje u dosadašnjem tijeku ovog postupka sudu je dostavljeno više različitih isprava u smislu OPZ-a, s tim da su u prijedlogu za pokretanjem ovog stečajnog postupka dostavljene isključivo i samo vjerodostojne isprave u smislu članka 128. ili članka 140. stavak 3. od strane predlagateljice.

Dužnik je u toku postupka (jer je to od njega tražila privremena stečajana upraviteljica) dostavio vještačenje o zastari koje je izradio Ljubomir Jelić iz Rijeke, a kojim vještačenjem je utvrđena zastara ovršnih isprava predlagateljice odnosno Poreznog

tijela u smislu članka 140 stavak 2. točka 4., a koje se temelje na čl. 128, 129, 104. te 57. OPZ-a koja su izdana od strane predlagateljice.

Dana 29. prosinca 2021.g. predlagateljica dostavila cca tisuću (1 000) stranica priloga u kojima je dostavila sada obračunske prijave (ID, PD, PDV, itd. obrazce) koje je Dužnik podnosio Poreznom tijelu. Znači dostavila je isprave u smislu članka 128. ili 140. stavak 2. točka 2. OPZ-a, dakle dostavila je obračunske prijave koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Nadalje predlagateljica na strani 6. pasus 1. svoga podneska (od 29. 12. 2021.g.) iznosi: *Izlist i ISPU-a je zbirni prikaz svih zaduženja i uplata dužnika razvrstan po računima koji predstavljaju službenu evidenciju Porezna uprave, a formira se knjiženjem obračunskih prijava (zakonom propisanih obrazaca i izvješća koje dostavlja porezni obveznik), knjiženjem obveza koje proizlaze iz rješenja poreznih tijela, knjiženjem obveza koje proizlaze iz drugih tijela (HOK, Carinska uprava...)*

Međutim Izlist se sastoji od još komponenti kao što su rješenja Državne uprave službe za gospodarstvo (obrnj registar), rješenja Trgovačkog suda (u koliko postoji), odgovorne osobe (direktore, zastupnike, knjigovođe i sl...), rješenja NKD-a (o matičnom broju i šifi djelatnosti), rješenja porezna uprave (o odgovornoj osobi referentu, o OIB-u i sl.) žiro ili tekuće račune poslovnih banaka, rješenja porezne uprave koja se odnose na razrede plaćanja i sl., uz sva rješenja kojima je Porezna uprava utvrdila ukupnu poreznu obvezu (koja proizlazi iz određene osnove), kao i dugovanje ukoliko postoji iz tih utvrđenih poreznih obveza, a ukoliko je bilo rješenja o naknadno utvrđenim obvezama (nadzor) ista trebaju biti evidentirana.

Takva isprava se zove ANALITIČKA KARTICA (ILI U ŽARGONU LANČUN, ODNOSNO PLAHTA) te u istu moraju biti upisani svi podatci, a ista se formira (za građane rođenjem), upisom u obrtni ili pak trgovački registar, tako da se svi podaci u istu analitičku karticu neprekidno upisuju (temeljem isprava) koje su sastavni dio iste.

Ono čemu sada Dužnik prigovara jest: kako je to moguće da ako je već **proveden** ovršni postupak kako to predlagateljica tvrdi *radi naplate poreznih dugova, temeljem odredbi Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" br. 127/00), stečajni dužnik kao porezni obveznik ima na dan 23.06. 2015.god. dospjele a neizmirene obveze s osnova 1. do 24. u iznosu od 45.351.433,18 kune.*

Predlagateljica na dan 02. 01. 2022.g. potražuje prema Dužniku rješenjima (sukladno članku 128. 104. 57. OPZ-a) ukupno iznos od 311.000.000,00 (tristojedanajest milijuna kuna) s tim da je Dužnik u spis priložio rješenja koja su donesena prije 23. 06. 2015.g. (u iznosu od cca 100. 000.000,00 sto milijuna kuna) i rješenja nakon 23. 06. 2015.g. (u iznosu od cca 211.000.000,00 dvijestojedanajest milijuna kuna), a s druge strane **to ništa nije zavedeno u ISPU-sustavu i analitičkoj kartici,** kako to predlagateljica ističe.

Nadalje Dužniku isto nije jasno kako je to moguće da je predlagateljica nakon dana 23. 06. 2015.g. pa do 02. 01. 2022.g. rješenjima (iako pogrešnima na Mirka Rapića) otpisuje kao zastarijelo cca 20.000.000,00, (dvadeset milijuna kuna), a da na dan 29. 12. 2021.g. potražuje isti iznos od 45.351.433,18 kuna kao i na dan podnošenja prijedloga Trgovačkom sudu za pokretanjem ovog stečajnog postupka.

8. Predlagateljica u svom podnesku od 29. 12. 2021.g. (stranica 6. pasus 2.) *ističe da su zaduženja navedenog dužnika knjižena u zakonom propisanim rokovima za svaki račun,*

te da se tražbina RH sastoji velikim dijelom od obveza u prijavama koje je podnosio sam porezni obveznik.

Stoga je sasvim netočno (a u najmanju ruku neozbiljno i neodgovorno) uz takve navode a i isprave koje su dostavljene (obračunske prijave koje podnosi porezni obveznik) **ne dostaviti Porezna rješenja o utvrđenju porezne obveze, stoga Dužnik prigovara i ukazuje sudu na članke 85. i 86. starog OPZ-a i 95. i 96. novog OPZ-a, (odjeljak 7. utvrđenje poreza) koji kaže (članak 85. stavak 2. stari OPZ, članak 95. stavak 2. novi OPZ): Porezno tijelo donijet će rješenje o utvrđenju visine porezne obveze i kada se porezni obveznik u cijelosti ili djelomično oslobađa od plaćanja poreza.**

U stavku 2. jasno stoji **donijet će rješenje o utvrđenju porezne obveze** znači nema kompromisa oko toga pitanja, samo što u ovom konkretnom slučaju **rješenja nema.**

Nadalje zakonom propisan rok za donošenje Poreznog rješenja po prijavi koju podnosi sam porezni obveznik propisan je člankom 86. starog OPZ-a, odnosno 95. novog OPZ-a koji jasno kaže: **Porezno rješenje koje se donosi na temelju godišnje prijave mora se dostaviti poreznom obvezniku čim je to moguće, a najkasnije u roku od godine dana nakon isteka godine za podnošenje godišnje prijave.**

Nadalje člankom 89. starog OPZ-a, odnosno člankom 99. novog OPZ-a, propisano je što je to **privremeno porezno rješenje,** pa u stavku 1. kaže:

"Ako se rješenje o utvrđenju poreza donosi na temelju podataka iskazanih u poreznoj prijavi poreznog obveznika, a porezno tijelo nije prethodno provelo postupak provjere činjenica bitnih za donošenje tog rješenja, takvo je rješenje privremeno.

Dok je stavkom 5. istih članka propisano:

"Porezno tijelo može izvršiti naknadnu provjeru vjerodostojnih podataka iskazanih u poreznoj prijavi poreznog obveznika".

Nadalje što je to obračunska prijava propisano je u članku 90. starog OPZ-a odnosno članku 100. novog OPZ-a, koji kaže:

"Ako je propisano da se porez prijavljuje obračunskom prijavom tada se porez utvrđuje rješenjem".

Stoga kako sada jasno iz dosadašnjeg postupka, posebno iz isprava koje je predlagateljica dostavila u podnesku od 29. 12. 2021.g. proizlazi da nisu dostavljena Porezna rješenja o utvrđenju porezne obveze (a uzgred kazano Porezna uprava ih ni nema, jer ih nije ni donosila) kojim je utvrđena porezna obveza (pa zvala ga predlagateljica Mirko Rapić ili pak R.L.E. t.p.) tražbina predlagateljice iz tih razloga nije vjerojatna.

Da je to tako Dužnik dokazuje očitovanjem (od 2011.g.) Porezne uprave, Ispostave Trogir, u kojem sama Voditeljica ispostave kazuje sljedeće u točki ... : **"još će veći nered nastati ako ga zadužim privremeno."**

Dokaz: očitovanje od 2011.g.

9. Naime što se tiče navoda vezano za presude Upravnih sudova Dužnik ističe da za sve postupke koji su dosada vođeni pred Upravnim sudovima, vrlo je jasno da Upravni sudovi u nijednoj od tih odluka **nisu sudili u sporu pune jurisdikcije već su samo ocjenjivali zakonitost rješenja Upravnih tijela i na takav način sudili, nadalje presude Upravnog suda se izvršavaju u IZRECI a ne u obrazloženju, znači obrazloženje o nekakvom zauzetom stavu nije meritorna odluka Upravnog suda već obrazloženje Upravnog tijela zašto je na takav način u izreci svog prvostupanjskog rješenja odlučilo kako je odlučilo.**

U konkretnom slučaju je Upravno tijelo rješenjem *odbacilo* zahtjev dužnika (od 01. 06. 2015.g.) za utvrđenjem zastare prava na naplatu (jer je ono zauzelo stav da se radi o jednom Poreznom obvezniku), dakle navedenim rješenjem nije meritorno odlučilo o zastari.

Dok se i dalje ista predlagateljica ne izjašnjava vezano za Poreznu evidenciju koja je dostavljena od strane Dužnika u ovom postupku u odnosu na poreznu evidenciju R.L.E. t.p.-a, koja je izdana od strane Poreznog tijela na dan 09. 02. 2015.g. kao i na činjenicu koji je OIB na toj poreznoj evidenciji, ***a na kojem očitovanju Dužnik ustraje i kod kojeg isti ostaje.***

Znači neka se predlagateljica jasno izjasni da li je ta Porezna evidencija (koja je potpisana i pečatirana od strane Poreznog tijela) izdana dužniku od strane Poreznog tijela ili nije. Sva ova naklapanja o tome vode k tome da se dužniku **sedam godina vodi predstečajni postupak za koji je razuman rok tri mjeseca te na ovakav način ne vidi se istome kraja.**

10. Primjera radi vezano za presudu Usž-4609/20-3 od 23. 09. 2021.g. na koju se predlagateljica poziva kao i sve dosada, ista ima osebujno tumačenje iste, međutim ukoliko se pažljivije pregleda navedena presuda tada je vidljivo da je **navedena presuda irelevantna za dokazivanje vjerojatnosti postojanja tražbine predlagateljice, jer ista presuda i dalje ne odgovara na prigovore dužnika (posebno na materijalnopravni prigovor zastare) budući istom presudom nije uopće utvrđivano da li je nastupila zastare ili nije dakle istom nije otklonjen ovaj prigovor Dužnika.**

11.Što se tiče založnog prava na kojeg se predlagateljica poziva (iako je isto plaćeno) dužnik ukazuje i prigovara na sljedeći način pa nesporno je (a što predlagateljica i ne spori) da tražbina i po tom osnovu kada bi i ona postojala, **a za istu je nastupila zastara ista tražbina se samo može namiriti iz opterećene stvari. Znači samo iz nekretnine na koju je tražbina založena, stoga ista ne može biti predmet ovog stečajnog postupka a uzgred kazano.**

12.Što se tiče navoda u svezi rješenja o ovrsi iz 2009.g. isti su neistiniti, jer da je to točno kako to predlagateljica iskazuje isti navodi bi bili navedeni u rješenjima o zastari (iz 2015 na koje se predlagateljica poziva) iako ista rješenja ne predstavljaju ništa, **što se tiče iskazanog prigovora zastare, a i prigovora da je predlagateljica propustila**

rok za izmjenu sredstva ovrhe. Dok se ista ne očituje o prigovoru dužnika koji je iskazan još 2015.g. da je to isto rješenje o ovrsi iz 2009 bilo predmet stečajnog postupka St-6172014., dakle o tome još pravomoćno presuđeno.

Naime članak 94. stavak 4. (starog) OPZ-a, kaže da zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu, kamate i troškove ovrhe, a ovo potomje **(nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu) je relevantno za ovaj postupak.** Naime, **iz podneska predlagateljice nesporno proizlazi da je rješenje o ovrsi doneseno u 2009.g. da je (isto i pravomoćno u toj godini), stoga zastara prava na naplatu (za obveze koje su utvrđene u rješenju iz 2009.g. počinje teći 01. 01. 2010.g.) a 01. 01. 2013.g. nastupa relativna zastara prava na naplatu za sve tražbine s osnova poreza koje su utvrđene tim rješenjem, dok za sve tražbine s osnova doprinosa koje su utvrđene tim rješenjem nastupa 01. 01. 2015.g.**

Sve ovo predlagateljica zna i takvo mišljenje i uputu ista ima na službenim web stranicama porezne uprave i o tome postoji jasno klasificirana uputa Klasa: 410-01/13-01/366, Ur. br: 513-07-21-01/13-2, od 02. 04. 2013.g.

Dokaz: uputa Klasa: 410-01/13-01/366, Ur. br: 513-07-21-01/13-2, od 02. 04. 2013.g.

Stoga su netočni i nejasni dužniku navodi iz podneska predlagateljice od 29. 12. 2021.g. **(jer dužnik zna da zastara nastupa ex lege), pa opetovano postavlja prigovor, odnosno pitanje** kako je to moguće da **nakon provedenog postupka radi naplate poreznih dugovanja na dan 23. 06. 2015. g. duguje iznos od 45.351.433,18 za kojeg ga se tereti dok** predlagateljica svojim dopisom Klasa: UP/I-415-02/2009-1/181, Ur.Br: 513-007-29-10/2015-18, od 16. studenoga 2015.g. a koji je upućen FINA-i jasno potvrđuje da se ista ovrha neprekino provodi, a da sve to bude još gore ista porezna uprava u tom dopisu navodi **MB: 2122227 i ovršenika R.L.E. t.p.**

Dokaz: dopis Klasa: UP/I-415-02/2009-1/181, Ur.Br: 513-007-29-10/2015-18, od 16. studenoga 2015.g.

13.Što se tiče navoda predlagateljice da je dužnik zločest i zlonamjerman u svezi dostave iz registra JRR kojeg je FINA-a izdala dužniku (a ništa nije htjela izdati i dostaviti sudu) dužnik ukazuje da u prijedlogu za pokretanjem ovog stečajnog postupka predlagateljica je sama navela sljedeće u točki 2. Prijedloga pa se citira:

“Dužnik svoje financijsko poslovanje obavlja preko žiro računa br. HR 072492 0081 1000 3607 2 B., HR 81 2340 0093 1002 4293 1 B., HR 58 2491 0051 1200 00729 Z., HR 45 2402 0063 1020 6911 2 B.,

Dok je dužnik dostavio dokaze o drugim žiro računima kao i dokaze da predlagateljica o istima ima saznanja i to baš kada je uputila kako dopis FINA tako i dopis Erste-banci za provođenjem ovrhe iz 2010.g.

Dokaz: dopis predlagateljice Erste banci Klasa: UP/I-415-02/09-01/181, Ur.Br: 513-07-17-10/2010-02, od 08. 02. 2010.g.

Radi svega navedenoga dužnik je tužio Republiku Hrvatsku (radi naknade štete) radi nezakonitog rada njenih institucija (točnije porezne uprave i FINA-e) **zbog nezakonite blokade žiro računa**. Zanimljivost u svemu je da isti Zakonski zastupnik zastupa predlagateljicu (RH) u ovom stečajnom postupku te u postupcima naknade štete kod Trgovačkog suda u Zadru pod posl.br. P-136/2018, **pa je očito da isti želi u ovom postupku prejudicirati pravnu stvar koja se vodi u tom parničnom postupku**

Stoga netočni su navodi predlagateljice iz podneska od 29. 12. 2021.g. da bi dužnik bio zločest i zlonamjeran, već je predlagateljica ta koja uporno pokušava prikazati da je dosadašnje postupanje državnih tijela bilo pravilno i zakonito, a upravo suprotno je razvidno iz sve dokumentacije.

14.Što se tiče OIB-a i njegovog poništenja iako je to za ovaj postupak nebitno (jer se ovaj postupak vodi radi vjerojatnosti tražbine koja je sadržana u prijedlogu) ukoliko predlagateljica i dalje inzistira na tome onda je važno u ovom postupku utvrditi kakvo djelovanje u odnosu na dužnika ima rješenje o poništenju istog da li EX NUNC ili EX TUNC, jer dužniku porezno tijelo nije rješenjem poništilo rješenje kojim mu je predmetni OIB dodijelilo, već je posebnim rješenjem u posebnom postupku samo poništilo OIB koji mu je tim rješenjem dodijelilo stoga isto rješenje o poništenju ne može imati povratno djelovanje a što je vrlo važno jer predlagateljica svoju tražbinu temelji iz vremena dok je poništeni OIB egzistirao, a iste je u svom podnesku od 29. 12. 2021.g. potvrdila da iste obveze na poništeni OIB- nije zaduživala.

Dokaz:- Rješenja o poništenom OIB-u

Predlagateljica se već sedam godina ne očituje ni sudu a ni Dužniku (koji je u stvari vjerovnik koji je u preplati, što nedvojbeno proizlazi iz izvoda porezne uprave, tj. predlagateljice, a što je također i utvrđeno vještačenjima koja su dostavljena u spis) a o poreznoj evidenciji RLE t.p., te OIB-u 74856995382, koji se nalazi na istoj evidenciji te zašto se dužnik nalazi u registru pravnih osoba kod porezne uprave, a isti je fizička osoba.

15. Dužnik se ovim podneskom poziva na odluke Ustavnog suda U-III-1102/2021., U-III-5026/2019., U-III-4017/2019., U-III-4101/2021., U-III-603/2021., u kojima je ustavni sud razriješio jedan dio pravnih pitanja koja je u ovom postupku isticao dužnik, a predlagateljica o istima nije htjela davati nikakva očitovanja jer je Ustavni sud u tim odlukama zauzeo ispravna pravna tumačenja a koja su na strani pravnih tumačenja dužnika.

Dokaz: odluke Ustavnog suda U-III-1102/2021., U-III-5026/2019., U-III-4017/2019., U-III-4101/2021., U-III-603/2021.,

Primjera radi Ustavni sud u svojoj odluci U-III-4017/2019, (iako dužnik nije stranka u predmetnom postupku) odgovara na pitanje koji bi se to materijalno pravni propis

(OPZ/08) trebao primjenjivati u svezi tražbine predlagateljice koju ista od dužnika u ovom predmetnom postupku potražuje.

Nadalje, neosnovan je navod predlagateljice koja se poziva na pravnu praksu odluke Visokog trgovačkog suda, se ista poziva na pogrešan mjerodavan materijalno pravni propis.

Nadalje Ustavni sud U-III-603/2021., u odluci razrješuje i pitanje dovršenosti postupka utvrđenja poreznih obveza temeljem godišnjih prijava kao i pitanje isticanja prigovora zastare prava na utvrđenje porezne obveze kao i pitanje kada bi to bili dovršeni postupci utvrđenja porezne obveze po istim prijavama, dok je isti sud u odluci U-III-4101/2021 razriješio pitanje suđenja u razumnom roku u upravnom postupku

Nadalje odlukom U-III-1102/2021, odlukom U-III-5026/2019 i odlukom U-III-4017/2019 Ustavni sud je razriješio i pitanje zastare prava na utvrđenje porezne obveze i na postupanje drugostupanjskog tijela po pitanju zastare prava na utvrđenje, a koja se odluka odnosi na rješenje predlagateljice od 28. 09. 2018.g. (kojim od dužnika potražuje iznos od 44 milijuna kuna, a koji postupak navodno nije vodila na dan 31. 12. 2018.g.) te je žalbu dužnika odbila rješenjem i to dana 10. 11. 2021.g., kao i pravne učinke poništenih rješenja u smislu članka 115. ZUP-a da poništeno rješenje neproizvodi pravni učinak.

Stoga je nužno u ovom postupku postupovnim rješenjima i zaključcima stečajnog suda raspraviti ova pravna pitanja kako bi se predlagateljčinog zakonskog zastupnika a i stečajnu upraviteljicu spriječilo u zlouporabi procesnih ovlaštenja, koja im omogućavaju izbjegavanje jasno postavljenih prigovora od strane dužnika, a što za cilj ima dugotrajnost ovog postupka koji traje sedam godina a zakonom propisani rok je tri mjeseca.

16. Dužnik ukazuje sudu a i predlagateljici na opće poznato načelo da *lex specialis derogat legi generali*. Znači postojanje tražbine koja se potražuje u ovom stečajnom postupku uređena je Općim poreznim zakonom, dok se cjelo vrijeme zaboravlja da je dužnik osporio i **osnovu i visinu** tražbine koje se od njega u sadržanom prijedlogu predlagateljice potražuje **i to iz više razloga, dakle prijedlog je već iz ovog razloga neosnovan, čak i ne ispitivajući daljnje kumulativne uvjete otvaranja predmetnog stečajnog postupka koji bi se morali ispitati(jer tražbina nije jedini uvjet).**

Sada će se navesti jedan od prigovora dužnika na okolnosti zastare. Naime kada bi tražbina i postojala, (a ista ne postoji iz više razloga), ona je zastarjela, te se napominje da je pitanje zastare tobožnje tražbine predlagateljice uređeno *lex specialis* propisom (odnosno OPZ-om, ne ulazeći o utvrđenje i osnovanost iste, kada bi ista bila dobro ili točno utvrđena).

Čak i ako idemo s pretpostavkom (**iako pogrešnom**) da dužnik na dan 23. 06. 2015.g. pravomoćno duguje iznos od 45.351.433,18 kuna (iako znamo da za tu tražbinu nema rješenja o utvrđenju porezne obveze) **članak 95. stavak 1. OPZ-a (prekid zastare)**, kaže: Tijek zastare prava na utvrđivanje porezna obveze odnosno prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe prekida se svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe, **koja je dostavljena na znanje poreznom obvezniku.**

Međutim kako predlagateljčino upravno tijelo nije dostavilo obavijest poreznom obvezniku na znanje u upravnom postupku da je podnijelo prijedlog za pokretanjem stečajnog postupka, zastara pravna naplata bi počela teći, čak i u najnepovoljnijem slučaju za dužnika, najkasnije 01. 01. 2016.g. pa bi protekom od pet godina znači 01. 01. 2021.g. nastupila relativna zastara prava na naplatu i po tom osnovu.

Da obavijest o postupku kojeg je dostavio sud dužniku u ovom postupku, odnosno samo pokretanje ovog postupka se ne može smatrati predmetnom obaviješću proizlazi iz presude Visokog upravnog suda Usž-2764/19-2, iz kojega proizlazi da Državno odvjetništvo nema ovlaštenje iz članka 30., 33., i 32., Zakona o državnom odvjetništvu u svezi članka 12. Općeg poreznog zakona, jer je to odnos poreznog tijela i poreznog obveznika, a pitanje nastupa i utvrđenje zastare tražbine koja je predmet ovog stečajnog postupka proizlazi iz porezno-pravnog odnosa, a utvrđenje zastare je uređeno OPZ-om, znači odredbom le specialis.

Dokaz: presuda Usž-2764/19-2

17. Nadalje predlagateljica se ne očituje na okolnosti pravomoćnosti rješenja Klasa: UP/II-410-23/17-01/847, Ur.Broj: 513-04/18-2, od 03 siječnja 2018.g. koje je nedopušteno pokušala poništiti u postupku pred Upravnim sudom u Splitu pod posl. br: Uslpor-18/18 iz kojeg je postupka proizašla odluka Visokog upravnog suda posl. br: Usž-2764/19-2, kojim je rješenjem pravomoćno utvrđeno (od strane nadležnog drugostupanjskog tijela) **da se podnošenje trgovačkom sudu prijedloga za otvaranje stečajnog postupka na nad R.L.E. t.p.-om ne može tretirati kao vođenje postupka naplate pred sudom za vrijeme kojeg zastarni rok ne bi tekao, a budući da se stečajni postupak smatra pokrenutim tek donošenjem rješenja suda o otvaranju stečajnog postupka.**

Kako je (valjda) nesporno da trgovački sud još nije otvorio stečajni postupak nad ovim dužnikom, dužnik se sudu poziva na pravomoćno rješenje (nadležnog drugostupanjskog tijela ministarstva financija) kojim je u upravnom postupku sada razrješeno jedno od pravnih pitanja koja su se pojavljivali tijekom ovog postupka stoga sud sukladno takvoj pravomoćnoj odluci nema osnova da otvori stečajni postupak, **a čime se sada potvrđuje osnovan još jedan) prigovor dužnika da tražbina predlagateljice nije vjerojatna (samo sada po drugom osnovu).**

18. Što se tiče navoda iz podneska od strane predlagateljice da dužnik ne postupa u dobroj vjeri (iako to nije bitno za ovaj postupak) dužnik se ne može suzdržati da se ne očituje o tome. Naime 2008.g. predlagateljica potpiše u PROMEMORIJI dužniku da će ga obešteti za iznos od 17.000.000,00 milijuna kuna za izvlaštenje nad nekretninama Brodogradilišta Vranjic to objavi u Narodnim novinama, do dana danas ista predlagateljica to nije učinila. Nadalje paralelno s time dužniku u nadzor šalje financijsku policiju koji istome uvećava poreznu obvezu na temelju nepostojećeg poreznog duga. Za vrijeme trajanja toga svega dužnik traži i prigovara te od porezne uprave traži izvode plaćanja svojih obveza, ista mu ih ne daje, te traži svoje spise i dokumente -ista mu ih ne daje. Nadalje, dana 31. 05. 2016.g. državni odvjetnik je došao s 28 specijalnih policajaca u brodogradilište Vranjic i bez ikakvog pravnog akta

izbacio dužnika iz brodogradilišta bez da mu je isti predao stvari tvrtke, poslovnu dokumentaciju, sef. Kada je dužnik zatražio od MUP-a zapisnike o njegovom izbacivanju isti mu je odgovorio da on nije stranka u postupku. Dok paralelno s tim predlagateljica iako je to zakonom propisano ne želi uopće odgovoriti na pitanje o zastari, a ista u jednome od svojih odgovora interno kaže: nemojte uputiti dužnika u naše unutarnje dvojbe.

Nadalje kada je upravna inspekcija napokon reagirala, dužniku je nakon 7 godina omogućen uvid u njegov upravni spis predmeta i tada uočava da predlagateljica nema sve dokumente u spisu, što bi značilo da sve i ovo što su sudili upravni sudovi sudili su iz nepotpune dokumentacije. Stoga ako je netko nije postupao u dobroj vjeri to je sigurno predlagateljica a nikako dužnik.

Dokaz: komunikacija porezne ispostave i središnjeg ureda porezne uprave, PROMEMORIJA, zahtjev za bilješke o postupanju MUP-a, bilješke od 29. 11. 2021. i 08. 12. 2021.g. da su spisi porezne uprave nepotpuni, po potrebi i drugo

19. Dužnik ne vidi problem da ga predlagateljica isplati za svu štetu koja mu je nastala radi nezakonitog rada njenih institucija, pa i radi izdavanja dva OIB-a, a što to je predlagateljica i potpisala dužniku na sastanku od 14. travnja 2015.g. a u koliko je predlagateljici lakše da prizna da štetu nisu učinili njeni djelatnici (iako je to očito) već da je to sustvana greška izdavanja OIB-a, dužniku je u suštini svejedno dužnik nije sam sebi izdavao OIB.

Dokaz: Zapisnik od 14. 04. 2015.g.

20. Nadalje predlagateljica nije nikakvu tražbinu prijavila ni dostavila Trgovačkom sudu u postupku brisanja iz Trgovačkog registra R.L.E. t.p.-a, pa dužnik smatra da je iz tih osnova prestao pravni interes predlagateljice za vođenjem ovog postupka, odnosno da prijedlog treba odbaciti, odnosno postupak obustaviti.

Dokaz: uvid u spis brisanja R.L.E. t.p.-a, kod Trgovačkog suda u Zadru pod posl. br: Tt-20/52

21. Nadalje dužnik ističe sljedeći prigovor: što je sa zaduženjima na OIB 69485909168 koji je poništen te zašto ista zaduženja nisu izvršavana na njega dok je isti egzistirao, te zašto je na ovršnim ispravama koje su dostavljene od strane poreznog tijela u ovom postupku nešto nadopisivano.

Dokaz: uvid u obrazce koji su dostavljeni podneskom predlagateljice od 29. 12. 2021.g.

c) u odnosu na podnesak predlagateljice od dana od dana 5. siječnja 2022. godine:

21. Predlagateljica se nakon **sedam** godina očituje na suštinske prigovore dužnika, a koje su vezane na okolnosti vjerojatnosti tražbine koju ista u ovom stečajnom postupku potražuje.

22. Ista predlagateljica navodi kako slijedi:

-za točku 1. Porez na dodanu vrijednost u iznosu od 11.330.803,49 kuna, za razdoblje 2009., 2010., 2011., 2012., istu tražbinu ne temelji na nikakvom rješenju;

-za točku 2. i 3. porez na cestovna i motorna vozila u iznosu od 2.431,00 kuna temelji na rješenjima 19. 07. 2012., 01. 09. 2009., 30. 07. 2010, 08. 08. 2011;

-za točku 4. porez na dohodak od ne samostalnog rada u iznosu od 7.543.240,00 kuna, za razdoblje 2007., 2008., 2009., 2010., 2011., temelji na rješenju od 15. 02. 2008.g;

-za točku 5. porez na dohodak u iznosu od 2.743.770,00 kuna, (iako se ne zna za koje razdoblje) temelji na rješenju od 28. 02. 2006.g;

-za točku 6. porez na dobit u iznosu od 3.187.947,81 kuna, za razdoblje 2007., 2008., 2009., 2010., 01. 01. 2011 do 30. 04. 2011. temelji na rješenju od 15. 02. 2008.g. i na rješenju od 01. 10. 2009.g.;

-za točku 7. porez na tvrtku u iznosu od 3.319,71 kuna, za razdoblja 2005-2014., istu temelji na rješenjima;

-za točku 8. posebni porez na plaće u iznosu 402.681,70 kuna, istu tražbinu ne temelji na nikakvom rješenju:

-za točku 9. doprinos za mirovinsko osiguranje temeljem ind.kap.štednje s osnove rada za poslodavca fizičku osobu u iznosu 1.845.076,25 kuna, za razdoblje 2007., 2008., 2009., 2010., 2011. temelji na rješenjima od 15. 02. 2008.g. i od 01. 10. 2009.g.;

-za točku 10. i 11. porez na promet nekretnina u iznosu od 101.918,55 kuna., (iako se ne zna za koje razdoblje) istu tražbinu temelji na rješenjima od 11. 03. 2010.g. i od 07. 02. 2006.g.;

-točku 12. prisilna naplata državnih i sudskih pristojbi 10.425,00 kuna (iako se ne zna za koje razdoblje) istu tražbinu temelji na rješenju od 15. 02. 2008.g.;

-točka 13. troškovi koju obavlja PU po rješenjima o ovrsi u iznosu od 600,00 kuna, za rješenja o ovrsi od 20. 01. 2012 i 12. 02. 2013;

-točka 14. doprinos u paušalnom iznosu HOK u iznosu od 18.146,39 kuna (iako se ne zna za koje razdoblje) ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju.

-točka 15. novčane kazne za prekršaje oduzetu imovinsku korist i troškove postupka u iznosu od 6.200,00 kuna (iako se ne zna za koje razdoblje) i ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju;

-točka 16. doprinos za mirovinsko osiguranje za osiguranike po os. rada za os. fizičke osobe u iznosu od 8.762.488,12 kuna, za razdoblje 2008., 2009., 2010., 2011. ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju;

-točka 17. doprinos za mirovinsko osiguranje za poduzetnička plaća u iznosu od 138.288,07 kuna, za razdoblje 2008., 2009., 2010., 2011. ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju;

-točka 18. doprinos za zdravstveno osiguranje poslodavca fizičku osobu u iznosu od 6.161.233,63 kuna, za razdoblje 2009., 2010., 2011. ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju;

-točka 19. poseban doprinos za korištenje zdravstvene zaštite u inozemstvu u iznosu od 1.277.488,36 kuna, za razdoblje 2008., 2009., 2010., 2011. ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju;

-točka 20. doprinos za zdravstveno osiguranje zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada za poslodavca fizičku osobu u iznosu od 389.139,42 kuna, za razdoblje 2008., 2009., 2010., 2011. ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju;

-točka 21. doprinos za zdravstveno osiguranje poduzetnička plaća u iznosu od 74.398,03 kuna, za razdoblje 2007., 2008., 2009., 2010., 2011., 2012, ista se tražbina temelji na rješenju od 15. 02. 2008.g.;

-točka 22. doprinos za zdravstveno osiguranje zaštitu zdravlja na radu poduzetnička plaća u iznosu od 4.147,08 kuna, za razdoblje 2007., 2008., 2009., 2010., 2011., 2012, ista se tražbina temelji na rješenju od 15. 02. 2008.g.;

-točka 23. doprinos za zapošljavanje u iznosu od 1.255.538,25 kuna, za razdoblje 2008., 2009., 2010., 2011., 2012, ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju;

-točka 24. poseban doprinos zapošljavanje osoba s invaliditetom u iznosu od 78.438,61 kuna, za razdoblje 2008., 2009., 2010., 2011., ista se tražbina ne temelji na nikakvom rješenju.

23. Naime, kao prvo i osnovno ovaj stečajni postupak je pokrenut prijedlogom predlagateljice koja u svom prijedlogu ističe da dužnik **nakon dovršenog ovršnog postupka** temeljem vjerodostojne isprave duguje 45.351.433,18 kuna, što bi značilo da za tražbinu koju predlagateljica navodi u prijedlogu postoje ovršne isprave u smislu pravomoćnih rješenja porezne uprave.

Stoga je dužniku nejasno (a vjerojatno i sudu) a o čemu predlagateljica vješto izbjegava dati odgovor punih sedam godina, zašto (za) dio tražbine (koju temelji na svom vjerodostojnom izlistu) ima pokrivenu rješenjima a dio nema.

24. Da bi vjerodostojna isprava sama po sebi bila vjerodostojna, ista u sebi mora sadržavati isprave temeljem čega je ista sačinjena. Znači u konkretnom ovom slučaju da bi se ID obrasci, PD prijave i sl. dužnika vjerodostojno evidentirali u potreban je (AKT) odnosno isprava temeljem kojega se iste zadužuju jednostavno kazano potrebno je porezno rješenje o utvrđenju porezne obveze ili pak privremeno porezno rješenje o utvrđenju porezne obveze. Predlagateljica je dosada u svojim podnescima dostavila svoje vjerodostojne isprave, dio svojih ovršnih isprava i dio ovršnih isprava odnosno dužnikovih prijava.

Dužnik ističe svoj prigovor -zašto iznos dugovanja koji je naveden u vjerodostojnim ispravama predlagateljice, ne odgovara iznosu koji je pokriven ovršnim ispravama predlagateljice, a jedan i drugi ne odgovara ni ovršnim ispravama odnosno dužnikovim prijavama, a niti su isti iznosi usklađeni s zastarnim rješenjima koja je predlagateljica dostavila u kojim ista navodi da je predmetnu zastaru odradila.

25. Naime ovaj stečajni postupak je pokrenut **nakon provedenog ovršnog postupka** temeljem vjerodostojne isprave, a ne ovršnih isprava i to onih ovršnih isprava koje se temelje na ID obrascima i PD prijavi dužnika. U koliko se radi o tome da sada predlagateljica mijenja (po tko zna koji put svoj prijedlog) dužnik se tome protivi te ukazuje predlagateljici da ista uvijek može (a mogla je i dosada u ovih sedam godina) povući ovaj prijedlog te podnijeti novi. Te u tom smislu ponovno iznosi svoj prigovor sudu.

26. Ako sud smatra da se ne radi o preinaci, ili da se radi a da je ista dopuštena, te ukoilko prihvati naknadno dostavljenu dokumentaciju, tada dužnik predlaže sudu da odredi predlagateljici razuman rok (ali ne duži od osam dana), da ista dostavi drugi dio svojih ovršnih isprava (poreznih rješenja) kojima pokriva svoju tražbinu iz navedenog predmetnog prijedloga od 13. 07. 2015.g., koje su izvršne i pravomoćne do dana 23. 06. 2015.g, a ukoliko predlagateljica ne dostavi iste u ostavljenom joj roku dužnik traži od suda da se tražbine koje su pobrojane u prijedlogu za ovaj stečajni postupak a koje je predlagateljica detaljno obrazložila u svom podnesku od 05. 01. 2022.g. odmah zaključkom ili postupovim rješenjem izuzmu ili izdvoje kao da nisu vjerojatne.

Sve ovo Kako bi se dužnik očitovao samo o onim tražbinama koje predlagateljica temelji na vjerodostojnim ispravama koje su potkrijepljenje AKT-ima, odnosno pravomoćnim i izvršnim rješenjima porezne uprave koja su donesena do 23. 06. 2015.g., odnosno onim rješenjima i onim tražbinama kako je to predlagateljica detaljno obrazložila u svom podnesku od 05. 01. 2022.g.

27. Dužnik dostavlja u ovom postupku odluku Ustavnog suda U-III-603/2021 u kojoj je Ustavni sud utvrdio povrede prilikom utvrđenja zastare prava na utvrđenje porezne

obveze u kojoj je naložio Upravnim sudovima a i poreznom tijelu da imaju obrazložiti i odgovoriti na jasna i prosta jednostavna pitanja a to su:

Kada je postupak utvrđivanja poreznih obveza (za ovog predmetnog dužnika) temeljem podnesenih obračunskih prijava dovršen?

Kada su postupci (za ovog predmetnog dužnika) utvrđivanja poreza dovršeni?

Odnosno kada su prvostupanjska rješenja kojima je utvrđena porezna obveza (za ovog predmetnog dužnika) postala izvršna?

I u tom smislu dužnik ističe i svoj prigovor sudu u odnosu na prethodno navedena pitanja, a posebno u odnosu na prigovor nedostavljanja u ovom postupku poreznih rješenja o utvrđenju ukupne porezne obveze.

Dokaz: odluka Ustavnog suda U-III-603/2021

28.Zaključno, ukoliko sud ne prihvati uvodni prijedlog odnosno prigovor dužnika (koji se odnosi na preinaku i naknadnu dostavu dokumentacije), potrebno je (a to u svakom slučaju) da sud raspravi o svim dosada iznesenim prigovorima dužnika, opomene predlagateljicu a i privremenu stečajnu upraviteljicu novčanom kaznom u slučaju daljnje zlouporabe procesnih ovlaštenja (dostavljanje i zatrpavanje spisa dokumentacijom nakon sedam godina) te naložiti neka se očituju o pretplati utvrđenoj od strane porezne uprave, a tek tada odluči da li uopće ima potrebe za provođenje vještačenja (jer vještak ne može provoditi vještačenje u odnosu na pravna pitanja), a u svakom slučaju da u konačnici odbaci, podrredno dobije prijedlog predlagateljice.

U Šibeniku, 01.veljače 2022.g.

Dužnik p.p.

PRILOG:
- kao tekstu